

F. Üldised tõõ- ja talgulaulud.

1. TERETAMATA MÖÖDAMINEJALE.

Kodavere.

1. Müü - dä lät - sis mür - gi - tü - täär,
ö - da - go - le, — ö - da - go - le.

[Teretamata möödaminejale lauldi:]

Müüdä lätsis mürgitütär,
ödagole, ödagole,
ei ta es tihka teretädä
ega „jumal appi” anda.

Sõnnikuveo-laul (õhtuste laulude viisil).

Laulnud Mari Poks, 66 a. vana, Kodavere kihelkonnas, Kavastu vallas, Koosa külas 1905. aastal. Üles kirjutanud A. Liiv ja J. Raja (EÜS II 280 (27) ja 337 (46)).

2. VALELIK.

Kolga-Jaani.

1. Pe-re-naene, naese-ke-ne, pe-re-naene, naese-ke-ne.

Talguvviis: [Lauldakse harilikult kergelt ja pisut stakaatoliselt, ühtlasi skandeerides].

Perenaene, naeskene,
 kas said tettu, mis tõotsid,
 kas said kätte, mis ma kässin?
 Tõotsid tõrre õluta,
⁵ vaadi viinada vihada,
 poole poolikut mõduda.
 Pane lammast laua peale,
 teine teise nurga peale,
 keraoinas keskeele!
¹⁰ Tahtsin minna talguselle,
 tahtsin talguse õluta —
 ei annud isa obesta,
 veli ei vaskival'laida,
 sõsar sõrmikindaida,
¹⁵ õde õbesõrmussida.
 Läksin ikki talguselle.
 Tuli mul vastu valelikku,
 ütel söödud söögikorrad,
 ütel joodud joogikorrad.
²⁰ Läksin ikki seegiperast.
 Söömata olid söögikorrad,
 joomata olid joogikorrad.

Laulnud E 11 M a l i n K o l g a - J a a n i kihelkonnas, Soosaare vallas
 1906. aastal. Ules kirjutanud J. Simm ja P. Reisik (EÜS III 666 (44) ja
 593/4 (55)).

3. VALELIK.

Häädemeeste.

Taht - sin, taht - sin tal - gu - se - le,

taht - sin, taht-sin tal - gu - se - le, taht - sin tal - gu -

se i - lu - le, taht - sin tal - gu - se i - lu - le.

Elasi elu mõisaessa,
 alla akande punase,
 piale rohu rohelise.
 Süütsin saksad, juutsin saksad,

- 5 saatsin saksad magamaie.
 Tahtsin minna talgusele.
 Andsin uksele õluta,
 sagarale saksaviina,
 et ei uluks uued uksed,
- 10 karjuks ei pereväravad,
 et saaks minna salajasse,
 ilma kupja kuulamata.
- Tahtsin tulla, tahtsin olla,
 tahtsin tulla talgu-õue.
- 15 Tuli vastu vana naine,
 kihelkonna keelekoira,
 valetas pika valeda,
 et ei ole talgusida,
 tehtud ei talguseõluta.
- 20 Mina vastu kostemaie:
 „Oh sa valla vana naine,
 kihelkonna keelekoira,
 kivi su keelta litsugu,
 sõmer su kurgusõlme piale!”
- 25 Oli tehtud talgusida,
 tehtud talguseõluta —
 laia kapaga kanneti
 magusamad märjukesta.

Talguselaul.

Laulnud Mari Jürgens, üle 50 a. vana, Häädemeeste kihelkonnas, Orajõe vallas, Treimani külas 1909. aastal. Viisi üles kirjutanud A. Martin (EÜS VI 426 (9)). — Sõnad kirjutanud E. Juhanson Alma Grantilt, 21 a. vana, Häädemeeste kihelkonnas, Orajõe vallas, Ikla külas 1909. aastal (EÜS VI 447/8 (16)).

4. TALGULINE TAHAB SÜÜA.

Parajalt.

Kodavere.

The musical notation consists of two staves. The top staff is in common time (indicated by '4') and has a key signature of one sharp (F#). It features a melody line with eighth and sixteenth notes. The lyrics for this staff are: "U - les, ü - les, kü - lä - nae - sed," followed by a repeat sign and "ü - les, ____". The bottom staff continues the melody with a different rhythm pattern, featuring eighth and sixteenth notes. The lyrics for this staff are: "ü - les, ____" followed by a repeat sign and "ü - les! ____".

4. Muu - de mul - li - kad mu - ru - la,
ü - les,— ü - les,— ü - les!—

Hommikul lauldi perenaisele:

Üles, üles, külänaesed,
üles, üles, üles,
üles lehma lüpsemaie,
üles karja saatemaie!
Munde mullikad murula,
meie kari karja-ajan ...
Perenaene, naesukene,
istud tanuta tarennas,
ilma vööta voodienna,
pada ilma mõskemata,
katel külmä köörimätä.
Süvvä ta'asse, südä valutab,
juvva kutsub kurku kuiva,
südä virtsub viidikidä,
raksub rannarääbissidä.

Sõnnikuveo-laul.

Laulnud Mari Poks, 66 a. vana, Kodavere kihelkonnas, Kavastu vallas, Koosa külas 1905. aastal. Ules kirjutanud A. Liiv ja J. Raja (EUS II 280 (26) ja 335 (44)).

Märkus. Viisi rütmiline variatsioon 4. värsis on esitatud valimiku koostaja poolt.

5. LAULIK TAHAB JUUA.

Kambja.

1-2. Kel-lessii ta-lus ta-sa-ne, tal-gu, tal-gu,
kel-le lei-na lei-vä-lat-se, tal-gu, tal-gu?

Kelles sii talus tasane,
 talgu, talgu,
 kelle leina leivälätse?
 Jaani sii talus tasane,
 Jaani leina leivälätse.
 5 Mesperäst talus tasane,
 mesperäst leina leivälätse?
 Ei ole talun tallitajid,
 õigid asja-aajid —
 selles sii talus tasane,
 10 selle leina leivälätse...
 Ange juvva laulijale —
 laulija lagi palab,
 kaasitaja kiil kuivab!
 Ange viina veidikene,
 15 nabarohtu natukene!
 Ei ole viina veidikeista,
 nabarohtu natukeista.
 Läämi kodu kaema,
 kas saab süvä söögikeista
 20 vai saab juvva joogikeista,
 laulija lage leota,
 kaasitajal kiildä kasta!
 Kodu olli lavva tühjä,
 lavva tühjä, livva tühjä.
 25 Veli luges lusikid,
 sōsar arvas anumid.
 Peremiis olli peeri-leeri,
 perenaine naari-toori —
 selles sii talus tasane,
 30 Jaani leina leivälätse.

Talgulaul.

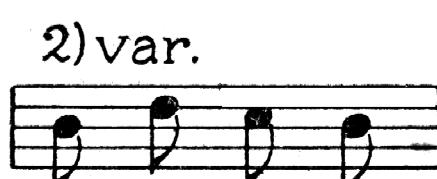
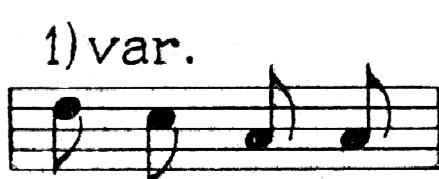
Laulnud A. Klink Kambla kihelkonnas 1906. aastal. Ules kirjutanud P. Kurg (EÜS III 37 (26) ja 66/7 (26)).

6. LAULUD LUTSU SUUST.

Kodavere.

1-2. Pias mi-na pii-sa vii-na saama, tõi-se pii-sa pii-ri-tus-ta!

Pias mina piisa viina saama,
tõise piisa piiritusta,
siis mina laulas lahkemassa,
siis minu kiil saas kergemassa!

5 Kui mina akkan laulemaie,
laulemaie, laskemaie,
siis tuleb küla kuulemaie,
valda suuri vaatemaie
minu, lapse, laulusida,
10 minu, virve, viisisida:
„Kust see laps on laulu saanud,
kust see virv on viisid võtnud?”
„Luud on võtnud lutsu suusta,
kirjad kiisa keele päälta,
15 arvu avi ambaasta,
laulu latika ninasta.”

Sõnnikuveo laul.

Laulnud Krõõt Anask; 79 a. vana, Jõhvi kihelkonnas, Jõhvi vallas,
Puru külas 1905. aastal. — Laul on pärit lauliku sünnikohast Kodavere
kihelkonnest, Kokora vallast, Pärsikivi külast. — Üles kirjutanud P. Penna ja
K. Luud (EÜS II 752 (1) ja 638 (139)).

ОБЩИЕ ТРУДОВЫЕ И ТОЛОЧНЫЕ ПЕСНИ.

1. Проходящему мимо без приветствия. Шуточная.
2. Лгун. Толочанин спрашивает у хозяйки, поставила ли она на стол обещанные кушанья и напитки. — Я хотел отправиться на толоку, да отец лошади не дал. А все-таки пошел. Навстречу мне лгун, — говорит, что кушанья съедены и напитки выпиты. А я все же пошел на толоку. Все кушанья и напитки оказались нетронутыми.
3. Лгунья. Я жил на барской мызе. Пошел тайком на толоку. Навстречу мне старая баба, — врет, что толоки и не устраивали. Но толока все же была. Пиво разносили в больших жбанах.
4. Толочанин хочет есть. Участник толоки по вызову навоза зовет хозяйку доить коров и провожать стадо. Толочанин сердится, так как он голоден, а хозяйка еще и не начинала готовить еду.
5. Певец хочет пить. Почему толочане молчат? В усадьбе нет хозяина, который угостил бы вином.
6. Песни на ли м а. Толочанин хочет выпить для поднятия песенного настроения. — Его спрашивают, откуда он знает песни. Певец отвечает, что песням он научился у налима.